

Ben Sana Hiç Küsemezdim ki

– Şehrazat · 09 Ocak 2014

...Biliyorum sen de çok severdin beni
Ağıt yakardı yüreğin
Yakarışlarda erirdi ruhun
Yine de acı değdirmezdin diline
Toz bile kondurmazdın kutsal mabedimize
Ahvâlim ne zaman kırış kırış olsa
Avuç içlerinin şefkâtiyle ütülerdin
Kol kanat gererdin berduş yalnızlığıma
Bazen annem
Bazen babam
Bazen de tutsaklığım olurdun mavilikler boyu...

Gelirdin yanıbaşıma
Okşardın ağlak saçlarımı
Müşkülpesent gurbetin acısını öyle unuttururdun ki bana
Özlemlerime katık yapardım baldan tatlı sözlerini
Yastığımdan mis gibi kokun
Yemyeşil gözlerimden devâsa suretin
Hiç gitmezdi'n
Özüme çizdiğin yıldız tarlaları boyunca...!
Düşe yatardım uyanmadan önce
Gece yada gündüz hiç farketmezdi
Hep sen düşerdin, kor gibi düşlerimin soluna...

Bazen küserdin küçük bir çocuk gibi
Dudaklarını büzüştüre büzüştüre
Elele gezdiğimiz sırra kadem basan kaldırımlar boyu
Hasret toplardım gözyaşları'n eşliğinde
Sen gelmezdin!
Özlem mektupları dokurdu ahuzar yüreğim
Beyaz güvercin dolu gökyüzü boyunca...
Kör koyularda kaybolurdu canhıraş sesim
Yaramaz (kedim) bile duyup, gelirdi de
Bir tek sen
Sen gelmezdin yitirdiğim yıllar boyunca..!

...Sonra birgün
Çıkıp gelirdin tek sayfalık hayat defterini bağrına basarak
'Kalbin kadar temiz' o sayfayı yalnızca bana ayırırdın
Öpülesi ellerinle
Uzayan kederim küçülürdü bir anda
Gökkuşığı açardı ruhum
Dudaklarından dökülen her dua sonrasında
El feneri olurdu ayakların
Karanlıkları delerdin, secdeye kapanan geceler boyu..!

Ansızın hayat öpücüğü kondururdun
Solan nefesim boyunca
Elemi-kederini geride bırakıp
Her seferinde öyle hoş karşılardı ki gönül evim seni
Ben sana hiç küsemezdim ki
Sırf çocuk yüreğimin hatırına!

* Elma dersem de, armut dersem de 'çık da gel sevgili'
Çocukluk günlerimizin o hiç eskimeyen oyunu anısına..

ŞEHRAZAT

09 /OCAK/ 14